

PLNO, I. INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ DESTAČNĚ Z TECHNICKÝCH DŮVODŮ ROZESLAT
VŠEM ČLEM: INFORMACE DO JAVANES

Obsah:

1) Přehled situace	s. 1 - 3
2) Přílohy ke zprávě o situaci	s. 3 - 8
3) Další ohlasy	s. 8 - 11
4) Koncerty na podporu JS v Londýně	s. 11
5) Kulturní rubrika	s. 11
6) Další příspěvky - Útěcha inverze Lekce z reality Mladý génius v Praze	s. 11 - 13 s. 13 s. 14
7) Co by měl každý vědět	s. 14 - 17

8) *[Handwritten signature]*
[Handwritten text]
[Handwritten text]
[Handwritten text]

[Handwritten signature]
[Handwritten signature]

Přehled situace

Dne 5.8.1986 byl zadržen a posléze vzat do vazby dlouholetý čle. JS
Vlastimil Marek pro tr.činy podle § 112 tr.ř. o tzv. poškozování zájmů
republiky v zahraničí

Dne 2.9.1986 bylo vzato do vazby a obviněno 7 členů JS:

Karel Šrp pro trestný čin porušování povinnosti při nakládání s financ-
ními a hmotnými prostředky podle §127 odst.1 tr. zák., tr.čin nedovolené-
ho podnikání podle §118 odst.1,2 písm.b/tr.zák.a pokus k trestnému činu
poškozování majetku v soc. vlastnictví podle §8/1 k §136 odst.1,písm.b)
odst.2,písm.a) tr. zák.

Vladimír Kouřil pro trestný čin nedovoleného podnikání podle § 118 odst
1,2,písm.b)tr.zák. a pro tr.čin poškozování majetku v soc. vlastnictví
ve formě pokusu podle § 8/1 k §136 odst.1,písm.b)odst.2,písm.a)tr.zák.

Josef Skelník pro tr.čin nedovoleného podnikání podle §118,odst.1,2,
písm.b)tr.zák. a pokus tr.činy poškozování majetku v soc.vlastnictví
podle §8/1 k § 136 odst.1,písm.b)odst.2,písm.a)tr.zák.

Ing.Cestmír Bunát, Tomáš Krivánek, Vlastimil Drda pro tr.čin nedovolené-
ho podnikání podle §118 odst.1,2 písm.b)tr.zák.

Miloš Drda pro tr.čin nedovoleného podnikání podle §118 odst.1,odst.2
písm.b)tr. zák.a pro čin rozkrádání majetku v soc.vlastnictví podle §
132 odst.1 písm.b)tr.zák.

Dne 30.9.1986 byl založen pracovní výbor aktivistů JS činný po dobu de-
tenace výboru řádného.

Dne 2.10.1986 se výbor aktivistů obrátil na přední československé hu-
dební a mládežnické časopisy se žádostí o s veřejností informace o nové
situaci JS. Na tuto žádost nebylo dosud odpovězeno.

Dne 24.10.1986 byl z vazby propuštěn Vlastimil Marek, trestní proti němu
však pokračuje dosud.

Dne 21.10.1986 ČTK publikovala informace o tom, že JS dluží 3 mil. Kčs na daních, zveřejněnou předsedou CJS A. Matznarem na tiskové konferenci k MJ festivalu v Praze ve dnech 24.-26.10.1986.

Dne 24.10.1986 se Pracovní výbor aktivistů JS obrátil na účastníky Vídeňského jednání Konference o spolupráci a bezpečnosti v Evropě dopisem, ve kterém byli delegáti konference seznámeni se situací JS a požádáni o pomoc při jejím řešení (viz Zpravodaj č.1).

Dne 24.10.1986 si aktivisté JS připomněli u pomníčku v sadu OSN v Praze 4 výročí podepsání Charty OSN.

Dne 27.10.1986 bylo státními orgány uzavřeno vyšetřování ve věci obviněných členů K. Srpy a spol. a Generální prokuratura rozhodla o prodloužení vazby.

Dne 1.11.1986 otisklo Rudé právo dezinformační článek V. Doležala nazvaný "Pod pláštěm milovníků jazzu", kde se píše o více než půl milionu korun získaných po dobu dvou let nedovolenou činností.

Dne 2.11.1986 se uskutečnila schůze výboru MJF v Leverkusenu v NSR, které výbor potvrdil členství JS v MJF pro rok 1987 a uspokojením konstatoval, že činnost JS je v souladu se stanovami MJF (viz příloha 1).

Dne 20.11.1986 vznesla obvodní prokurátorka pro Prahu 4 JUDr. J. Erbertová obžalobu v trestní věci obviněných 7 členů JS.

Dne 30.11.1986 zástupce československého velvyslanectví v Londýně informoval britskou a světovou veřejnost o tom, že JS dluží státu 5.233 699,- Kčs na daních.

Dne 23.12.1986 se obvodní soud pro Prahu 4 usnesl, že pominuly vazební důvody u obv. J. Skalníka a M. Drdy. Toto usnesení bylo prokurátorem městské prokuratury JUDr. Monsportem napadeno stížností s odkladným účinkem.

Dne 27.12.1986 Městský soud projednal stížnost prokurátora, zamítl ji, rozhodl obv. J. Skalníka a M. Drdu z vazby propustit. Při rozhodování byl zřejmý přihlédnutí k vážnému zdravotnímu stavu obou obviněných, který však sám o sobě nemůže podle čs. zákonů být důvodem k propuštění z vazby.

Dne 27.12.1986 byli na základě usnesení městského soudu Josef Skalník a Milos Drda propuštěni z vazby na svobodu.

Dne 30.12.1986 obvodní soud pro Prahu 4 rozhodl na veřejném zasedání senátu pod vedením p. Stiboríka, že:

- 1) obžaloba vznesená proti obviněným se podle §188 odst.1 písm.f) tr. ř. vrací prokurátoru k došetření, protože obsahuje závažné formální i věcné nedostatky.
- 2) vazební důvody podle §67 písm.b) tr. ř. již pominuly a proto podle §192 tr. ř. se obv. ing. Hunát (31.10.1950), T. Krivánek (4.1.1955) a V. Drda (30.4.1962) propouští z vazby na svobodu.
- 3) podle §192 tr. ř. se obv. Srp (18.1.1937) a V. Kouřil (10.11.1944) ponechávají nadále ve vazbě. Soud však navrhl jejich propuštění za splnění ust. §73 odst.1 tr. ř. (nahrazení vazby zárukou spol.organ.) nebo podle ust. §73 odst.2 tr. ř. per analogiam (nahrazení vazby sloveslibem obžalovaného) - že nebude pokračovat v činnosti, která je jim obžalobou kladena za vinnu. Protože tyto podmínky nebyly ke 30.12.1986 splněny, bylo rozhodnuto ponechat obv. ve vazbě. Toto usnesení bylo v celém rozsahu prokurátorem napadeno stížností s odkladným účinkem a tato postoupena k projednání Měst. soudu v Praze.

Dne 5.1.1987 Pracovní výbor aktivistů JS informoval čs. státní orgány a ČTK o rozsáhlé podpisové akci na podporu JS probíhající v souladu s petičním právem spontánně mezi čs. občany (viz příloha 3).

Dne 22.1.1987 projednal Měst. soud v Praze stížnost prokurátora na usnesení soudu z 30.10.1986 a rozhodl, že:

- 1) Obžaloba bude vrácena do šetření pouze v bodě, který se týká obvinění Karla Srpy stíhaného pro tr. čin porušování povinnosti při nakládání s finančními prostředky a hmotnými prostředky organizace -

- V ostatních bodech obžaloby (t.j. nedovolené podnikání, pokus o tr.čin poškození majetku v soc.vlastnictví a rozkrádání maj.v soc.vlastnictví se konstatuje, že nedostatky v obžalobě nejsou závažného charakteru a že je věcí obvodního soudu, aby ověři znovu jednal. Bylo nařízeno přepracování znaleckého posudku k obvinění dle §118.
- 2) Vasební důvody u obv.ing.Huňát, T.Křivánka a V.Drdy pominuly a bylo oprávněně rozhodnuto o jejich propuštění z vazby na svobodu.
- 3) U obviněných Srpa a Kouřila hrozí opodstatněné obavy, že by mohli pokračovat nadále v trestné činnosti a proto Obvodní soud pro Prahu 4 nepochybil, když tyto dva obviněné i nadále ponechal ve vazbě. Možnosti propuštění na podkladě slibu obžalovaného a společenské záruky se Městský soud nezabýval. Obvinění proto podali požadované podklady a podali žádost o propuštění z vazby.

Dne 22.1.1987 na základě usnesení Měst.soudu v Praze byli T.Křivánek, Č.Huňát a V.Drda propuštěni z vazby.

Dne 28.1.1987 předseda MJF Ch.Alexander oficiálně informoval Pracovní výbor aktivistů JS o stanovisku MJF k JS, o tom, že MJF bere na vědomí ustavení Pracovního výboru aktivistů JS. Zároveň požádal Pracovní výbor, aby seznámil MJF s plánem další aktivity JS a jejího pracovního výboru (viz příloha 2).

Dne 1.2.1987 se obvinění Č.Huňát, T.Křivánek, J.Skalník obrátili na prezidenta ČSSR se žádostí o intervenci ve věci propuštění zbývajících dvou členů výboru JS z vazby (viz příloha 4).

Dne 11.2.1987 odpověděla Generální prokuratura na dopis obviněných prezidentu republiky ze dne 1.2.1987 v tom smyslu, že propuštění z vazby je v kompetenci soudu (viz příloha 5).

Dne 11.2.1987 se Obvodní soud pro Prahu 4 sešel na neveřejném zasedání s městským prokurátorem, aby projednal žádost Srpa a Kouřila o propuštění z vazby. Nedošel však k žádnému usnesení a další jednání odložil na neurčito.

Dne 25.2.1987 bylo všem obviněným doručeno předvolání k soudnímu přelíčení na den 10.3.1987 v 8,30 do budovy Obvodního soudu pro Prahu 4. Zároveň byla na týž den na 14,00 hod.předvolána řada svědků.

Dne 4.3.1987 se Pracovní výbor JS obrátil na nejvyšší čs.státní a stranické orgány otevřeným dopisem, ve kterém vyjadřuje stanovisko JS k významu chystaného procesu pro současný proces uvolňování ve světě. (viz příl. 6)

Dne 10.-11.3.1987 proběhlo u Obv.soudu pro Prahu 4 hlavní líčení s pěti obviněnými členy Výboru. Oba Drdové se líčení nemohli zúčastnit a byli odloženi k samost.projednání. Soudu se zúčastnilo několik set lidí, kterým nebyl umožněn přístup do sálu. Zastoupeny byly téměř všechny důležité světové agentury, třem z nich (AFP, VOA, Reuter) byla umožněna přímá účast v soudní síni. Ke konci líčení se dostavil též předseda Mezinárodní jazzové federace pan CH.Alexander. Soud vynesl následující rozsudky, které dosud nenabývaly právní moci: Karel Srp 16 měs.nepodmíněně, Vladimír Kouřil 10 měs. nepodmíněně, Joska Skalník 10 měs.s podmínkou na 3 roky, Čestmír Huňát a Tomáš Křivánek 8 měs.s podmínkou na 2 roky. Obě strany podaly proti rozsudkům odvolání. Po skončení líčení se konala improvizovaná tisková konference, na které zástupci Výkonného a Pracovního výboru JS zhodnotili situaci a perspektivy do budoucna; zástupci obhajoby objasnili některé aspekty procesu.

Dne 12.3.1987 Vyřadili představitelé jazzové sekce prohlášení, ve kterém m.j.vyjádřili své odhodlání nadále usilovat o legální činnost (viz příloha 7)

Přílohy ke zprávě o situaci:

Příloha 1

Prohlášení MJF ohledně její členské organizace "Jazzové sekce SH ČSR"

Během své schůze v západním Leverkusenu byl 2.11.1986 Výbor MJF informován o zatčení a uvěznění 7 vedoucích členů JS SH ČSR ze dne

2.9.1986 na podkladě obvinění z nedovoleného podnikání.

MJF nepřísluší komentovat právní otázky v ČSSR. Vyjadřuje však své hluboké zacyklojení nad drastickým charakterem opatření, podniknutých proti lidem, jejichž činnost směřovala k širšímu ocenění kultury a umění.

6 členů JS je 12 týdnů po zatčení stále ve vězení. Výbor MJF doufá, že budou brzy propuštěni.

Zdá se, že obvinění z nedovoleného podnikání vychází ze skutečnosti, že JS pokračovala v prodeji kulturních publikací, určených vlastním členům, poté, co byla zrušena s okamžitou platností československým ministerstvem vnitra.

MJF chce vyjádřit své zadosťuchání nad faktem, že neexistují ne- prosto žádné důkazy, že by kterákoliv ze zatčených osob měla jakýkoliv osobní zisk ze své práce pro JS.

Jazzová sekce nikdy neoznámila přání ukončit členství v MJF. Výbor MJF tedy nanovo potvrzuje trvalé členství JS v MJF.

Výbor doufá, že brzy bude moci dojít k uspokojivému vyřešení problémů, které vyvstaly mezi JS a československými úřady, a to že umožní, aby JS přispívala jako jedna z pozitivních sil v rozvoji československého jazzového života.

20.11.1986

Charles Alexander
prezident MJF

Příloha 2

Adresováno: Jazzová sekce Českého svazu hudebníků

1) Členství JS v MJF

Tímto dopisem Vám oznamuji, že ~~Váše sdělení~~ MJF na svém zasedání v Leverkusenu, NSR, konaném 2.11.1986 projednávalo současnou situaci JS SH a připravilo prohlášení, ve kterém zahrnuje své rozhodnutí a stanovisko k JS.

Jak si přečtete v kopii tohoto prohlášení, které přikládám, ~~Váš~~ ~~sdělení~~ MJF je plně uspokojeno tím, že zájmy JS byly vždy v souladu s duchem stanov MJF. ~~Váše sdělení~~ nezasahovalo žádné rozpory ohledně členství JS v MJF, a proto znovu potvrzuje členství JS v MJF.

Využívám této příležitosti k tomu, abych potvrdil členství JS v MJF pro rok 1987.

~~Váš sdělení~~ potvrzuje přijetí zprávy o zřízení Pracovního výboru aktivistů JS a bere je tímto na vědomí.

2) Činnost a plány do budoucna

~~Váš sdělení~~ MJF Vás žádá o přípravu aaslání plánu další aktivity JS do budoucna a zvláště pak jejího Pracovního výboru aktivistů.

Těšíme se, že odpovědi od Vás obdržím při nejbližší vhodné příležitosti.

Přikládám srdečné přání a naděje, že najdete vhodující řešení Vašich současných potíží.

Váš

Charles Alexander
prezident MJF

Příloha 3

Jazzová sekce PPSH, Ke krčské stráni 611, 143 00 Praha 4

Na vědomí:

Generální prokuratura
Kancelář prezidenta republiky
UV KSC - odd. kultury
Ministerstvo kultury ČSR
Městský soud v Praze
Československá tisková kancelář

Vážení soudruzi,

jak je Vám nepochybně známo, dne 2.9.1986 došlo k násilnému přeměnění činnosti Jazzové sekce a k zatčení jejího funkcionáře. Tato skutečnost nezůstala bez odezvy u naší i světové veřejnosti.

Jedním z ohlasů v Československu byly rozsáhlé podpisové akce a dopisy, vyzývající různé nejvyšší státní orgány k neprodlelému vyřešení situace, propuštění všech vězněných členů Jazzové sekce a k úplnému obnovení její činnosti. Dopisy pravděpodobně byly spontánně odesílány jednotlivým adresátům, a mnohých byl zpraven též Pracovní výbor aktivistů JS, ustavený pro dobu nefunkčnosti výboru řádného.

Souhrnně jsme byli informováni o těchto činnostech případech, kdy se českoslovenští občané - členové a příznivci JS plným jménem ztotožňují s výše uvedenými požadavky.

Takový rozsah nekoordinované aktivity považujeme za natolik svažný, že jsme si dovolili provést ahrnutí všech nám známých podpisů pod společný text, který se vícekrát opakuje, a informovat o její existenci všechny zainteresované úřady, které (podle našich zkušeností) mezi sebou do sebe jen velmi obtížně komunikují.

Jména podepsaných jsou seřazena do hrušového abecedního pořádku příloze k této informaci. Autentičnost seznamu stvrzujeme svými podpisy.

V Praze dne 5.1.1987 Jiří Ezner Jana Pacholíkova
za Pracovní výbor aktivistů JS

Příloha: Nejčastěji se opakující text dopisu na obranu JS EPSH
Přibližný abecední seznam 1776 podpisů (11 listů)

Poznámka: Další podpisy byly zaslány úřadům na vědomí dne 4.3.1987
(viz příloha 6).

Příloha 4

Dopis prezidentu republiky

Kancelář prezidenta republiky
Pražský Hrad
Praha 1
TO OKOLNÍ !

V Praze 1. února 1987

Pane prezidente,

dovolujeme si Vás upozornit na skutečnost, že naši kolegové a přátelé Karel Šrp a Vladimír Kouřil jsou doposud, podle našeho názoru bezdůvodně, drženi ve vazbě v Praze-Ruzyni.

Vazba na nás byla uvalena na základě vyšetřování tzv. případu Jazzové sekce dne 2.9.1986. Je dále než čtyřech měsících jsme byli z vazby propuštěni, aniž bychom byli obžalováni z trestné činnosti. Naši vyšetřovací vedení spoluvězni jsou nadále zadržováni.

Protože jsme přesvědčeni, že jejich vazba je stejně bezdůvodná jako bylo naše, a protože z vlastní zkušenosti víme, že vazební podmínky, neklidky narušující tělesnou i duševní zdraví zadržovaných, žádáme Vás, abyste využil svého postavení a zasadil se o okamžité propuštění Karla Šrpa (nar. 18.1.1937) a Vladimíra Kouřila (nar. 10.11.1944) z vazby.

Josef Skalník
U letenského sadu 10
170 00 Praha 7

ing. Ľestislav Ľimák
Rad Sádkou 104
160 00 Praha 6

Tomáš Kyřvánek
Dejvická 31
160 00 Praha 6

Na vědomí a k vyřízení:

- 1) Generální prokuratura ČSR
- 2) UV KSČ - odd. kultury
- 3) Ministerstvo spravedlnosti ČSR
- 4) Ministerstvo kultury ČSR
- 5) Československá tisková kancelář

Příloha 5

Dopověď na dopis J. Skalníka a Č. Hájčáka, 1. května z 1.2.1987

Generální prokuratura obdržela kopii Vašeho podání ze dne 1.2.1987 adresovaného prezidentu ČSR:

Sdělujeme Vám, že k rozhodnutí o vztahu obviněných Srpa a Kouřila je příslušným Obvodní soud pro Prahu 4, žádá se mohou podat samí obvinění (§72 odst.2 tr.ř.)

K žádnému opatření ze strany prokuratury není důvod.

Redakce odůvodu

v zastoupení dr. Klouček v.r.

Příloha 6

adresát: Československá tisková kancelář
vnitropolitická redakce
Opletalova 5
11 000 Praha 1

Dovolujeme si Vám oznámit následující informace:

- 1) Dopisem ze dne 28.1.1987 předseda MJF při Kanceláři radě UNESCO pan Charles Alexander informoval Pracovní výbor aktivistů JS o usnesení výboru MJF z 2.11.1986, ve kterém je s uspokojení konstatováno, že činnost JS byla vždy v souladu se stanovami MJF, potvrzuje nadále trvající členství JS v MJF. Jále předseda MJF konstatoval, že výbor MJF bere na vědomí existenci Pracovního výboru aktivistů JS a požádal Pracovní výbor o vypracování a zaslání plánu další aktivity JS.
- 2) Pracovní výbor JS informoval dalších 267 členů Československých, že se připojují k podpisové akci na podporu JS, o kterých Pracovní výbor poslal rámcovou informaci státním a stranickým orgánům a SK dne 5.1.1987.
- 3) Aktivisté JS zaslali československým státním orgánům otevřený dopis, ve kterém vyjadřují své stanovisko k současné situaci JS. Text dopisu přikládáme.
- 4) Předseda výboru JS PRSE Karel Šrnp zaslal z ruzyně věznice dopis adresovaný všem členům a přátelům JS, ve kterém vyslovuje své poděkování za podporu, které se JS dostává od celého okrokového světa. Text dopisu přikládáme.

Děkujeme za pozornost našim sdělením a prosíme o jejich zveřejnění v plánu činnosti včetně příloh.

S pozdravem

Jiří Exner

Jana Pacholíkova
Petrová

Praha 4.3.1987

za pracovní výbor aktivistů JS

Stanovisko JS k současné situaci

Otevřený dopis československým státním orgánům

Na vědomí: Kancelář prezidenta republiky

- ÚV KSČ odd. kultury
- Federální shromáždění ČSSR
- Česká národní rada
- Ministerstvo zahraničních věcí ČSSR
- Předsednictvo vlády ČSR
- Československá tisková kancelář
- Mezinárodní Jazzová Federace při MR UNESCO
- Ministerstvo vnitra
- Nejvyšší soud ČSR
- Generální prokuratura ČSR
- Ministerstvo kultury ČSR

V nastávajících dnech se má konat soudní přeliceání s funkcionáři

Jazzové sekce. Obžalování jsou z tzv. nedovoleného podnikání podle § 118 tr.ř. Žádnému ze sedmi obviněných obžaloba neprochází, ani se o to nesnaží, že by z předcházejícího podnikání vznikl jakýkoli osobní prospěch; z výsledku vyšetřování je zcela zřejmé, že se o něj nikdy nepokoušeli. Veškeré prostředky získané v rámci kulturní aktivity JS, byly obratem investovány do další činnosti.

Obžaloba by vůbec nemohla být vznesena, kdyby se čg. úřady v roce 1964 nerozhodly přestat považovat Jazzovou sekci PP Sn ČSR za zájmovou kulturní organizaci a neumožnily tím obvinít členy jejího výboru jako soukromé osoby, které mají v Československu na poli hospodářské činnosti ti proti organizacím velmi omezená práva.

Jazzová sekce a její představitelé v žádném případě neměli v úmyslu dostat se do konfliktu s československými zákony. Jedině, co Jazzová sekce neustále usiluje od počátku své existence, je právo na nezávislou propagaci kulturních hodnot.

Aktivita Jazzové sekce by nebyla nikdy ani hospodářsky, ani politicky motivována. Vychází z přesvědčení, že opravdová kultura, má-li být hodna toho pojmenování, nemůže apriorně sloužit ekonomickým či politickým cílům. Právě s ohledem na ně je však často posuzována. Nově se o umění pokrokovém, angažovaném, produktivním, či naopak parazitickým, zpátečnickém, asociálním a pod.

Z pohledu Jazzové sekce je hodnocení mnohem jednodušší - tvorba je buď dobrá, nebo špatná. Každé hodnotné dílo je pokrokové a angažované díky pravdivosti a odpovědnosti přístupu tvůrců, zatímco poplatnost je tímukoli dogmatu její vedlejšímu záměru je v kultuře prvkem reakčního a nesmazatelně se projevuje na kvalitě. V itální pravdivost jednotlivců je třeba považovat za základ i stavební kámen každé spravedlivé společnosti a význam nezávislé kultury pro její budování je zřejmý.

Hodnotná kultura je jedinečná a nedělitelná uměleckými hranicemi, které si lidstvo klade v cestu ke vzájemnému porozumění, ať už jsou zeměpisné, sociální či svetonázorové. V současné době, kdy svět má díky neuvěřitelným možnostem techniky stejně blízko k sebeznáčení, jako k nejbývalému sjednocení všech duchovních sil lidského společenství, může mezinárodní kulturní hnutí s hrát rozhodující úlohu ve vývoji pozitivním směrem. Helsinský proces uvolňování, započatý před 14 lety, a dokumenty, které v jeho souvislosti ratifikovalo 35 vlád světa, představují pro takový vývoj solidní základnu a odrazový nástek.

Domácí a zahraniční odezva případu jednoznačně prokazuje, že Jazzová sekce má ve světové kultuře své pevné místo. Skutečnost, že fyzicky existuje v jednom z evropských států, kde to právně toho času pouze na úrovni mezinárodní nevládní organizace totiž Mezinárodní Jazzové Federace při Hudební Radě UNESCO, je pro nedělitelné pojetí kultury více než symbolická a jasně demonstruje nesmýslonost hranic, které kultura omezují. Úloha, do které se nyní Jazzová sekce dostala, vyžaduje vůči všem silám, usilujícím o spolupráci a porozumění mezi národy, nesmírnou zodpovědnost. Důvěra v další konstruktivní aktivitu, vyjádřená světovou (včetně československé) kulturní veřejností a zejména pak MJF, a Jazzová sekce se jí nehodlá zpronevěřit. I nadále chce v mezích možností a právních principů, v souladu se stanovami MJF a s vlastním organizačním rádem vyvíjet kulturní činnost a snažit se o prolomení bariér, které stojí v čestě otevřené kulturní výměně.

Vzhledem k závažnosti situace je třeba doufat ve stejnou zodpovědný přístup i ostatních zainteresovaných, především od československých státních orgánů. V tomto dokumentu záměrně není diskutována otázka právní korektnosti aktu zrušení Svazu hudebníků a jeho Jazzové sekce - dojde k tomu nepochybně na dalších vhodnějších fórech. Nelze však nepřipomenout jeho naprostou bezdůvodnost, z níž (jak bylo uvedeno výše) přímo vyplývá též nedůvodnost momentálního trestního stíhání členů výboru. Obě skutečnosti nelze hodnotit jinak než jako porušení základních principů dohod uzavřených v Helsinkách.

nat zásadní obrát k lepšímu v oblasti mezinárodní spolupráce. Situace je však nesmírně choulostivá a každý nešetrný zásah do probíhajícího procesu uvolňování může mít neozvělné následky. Proto opět apelujeme na kompetentní československé státní orgány, aby znovu zvážily všechny aspekty případu Jazzové sekce, které jsou jim nepochybně do detailu známy, a zasadily se jak o plnou právní i společenskou rehabilitaci Jazzové sekce a jejích představitelů, tak o vytvoření dostatečného prostoru pro její plnohodnotnou činnost. Ovzduší důvěry ve svět a mezinárodní prestiži Československa může takový krok jenom prospět a všichni, k němu leží kulturní vývoj společnosti na srdci, na něj netrpělivě čekají.

Praha 4.3.1987
 Jiří Exner Za Pracovní výbor aktivistů Jazzové sekce
 Jana Pacholíkova-Petrová Martin Sýkora

Poděkování členům a přátelům Jazzové sekce

V minulých dnech jsem obdržel velké množství gratulací k 50. narozeninám. Dozvěděl jsem se i o obrovském úsilí, které vyvíjí pokrokový svět za záchranu Jazzové sekce a osvobození uvězněných členů výboru. Chci poděkovat prostřednictvím Jazzové sekce všem, kteří se o to se sluhují, a říci, že tato pomoc má pro Jazzovou sekci, rodiny uvězněných i pro mne velký morální a praktický význam. Jen člověk, který je uvězněn za své přesvědčení a organizace, která nesmí pro lidi dělat to, co chtějí, to dokáže náležitě ocenit. Jsme světu velice zavázáni a chceme to oplatit. Lidé v Československu si dnes uvědomují, že bezprávi na Jazzové sekci může zítra postihnout i je. Uvědomují si také, že lidská práva jsou nad zájmy mocenských skupin a že jedině vyžadování důsledného plnění Helsinských dohod může situaci změnit. Jazzová sekce proto chce, aby se o ní hovořilo a jednalo kdekoli na světě a vzniklý konflikt mezi Ministerstvem kultury CSR a občany CSSR dobrovolně sdruženými v Jazzové sekci nebyl označován za tzv. zasahování do vnitřních záležitostí Československa. Jazzová sekce za tímto účelem poskytuje zdarma autorská práva (copyright) na šíření jejích materiálů kdekoli a kdykoli na světě.

V Praze jde o Helsinky. Případ Jazzové sekce přerostl rámcem kulturní organizace. Jde o zájmy a práva všech.

Ještě jednou děkuji za podporu. Prosím, vydržte!

Věcnice Ruzyně Praha
 únor 1987

Karel Srp

Příloha 7

Jazzová sekce Ke krčské stráni 611, 146 00 Praha 4

Kancelář prezidenta republiky
 ÚV KSČ oddělení kultury
 Československá tisková kancelář
 Mezinárodní jazzová Federace při HR UALSCO

Ministerstvo vnitra ČSR
 Ministerstvo spravedlnosti ČS
 Ministerstvo kultury CSR

Ministerstvo Jazzové sekce k soudnímu procesu se členy jejího výboru

Dne 11.3.1987 Obvodní soud pro Prahu 4 odsoudil pět členů výboru Jazzové sekce k trestům odepření svobody, ve dvou případech nepodmíněným. Rozsudek nenabyl právní moci a pravděpodobně dojde k odvolacímu řízení. Obžalovaní jsou přesvědčeni, že se ničím neprovinili proti čs. zákonům, a obhajoba ve všech pěti případech důvodně žádá o zproštění viny a vynešení osvobozujícího rozsudku.

Takzvané nedovolené podnikání, z něhož byli představitelé Jazzové sekce obviněni, bylo soudním líčením sledováno v řádově menším rozsahu, než udávala obžaloba. Konkrétně se mělo jednat o vytvoření finančních

prostředků pro vedení spolkové činnosti (jež by vůbec nemohlo být trestně stíháno, kdyby byl Jazzové sekci ponechán statut zájmové organizace, kterou vždy byla), a to v celkové výši 62 392,- Kčs. Proto je třeba klasifikovat jako protiprávní pokusy diskreditovat Jazzovou sekci veškerými výroky československých sdělovacích prostředků a oficiálních činitelů hovořícího danových únicích, obohaceních a různých ziscích vesměs vyšších, než je částka uvedená v soudním rozsudku. Jazzová sekce hodlá ze všech nařčení vyvodit právní důsledky.

Souhlasně s menším tzv. proviněním jsou i vynesené rozsudky podstatně nižší, než navrhla obžaloba. S pozorností bylo zaznamenáno rovněž zřetelné úsilí o vysokou korektnost celé justiční procedury, které patrně nemá v Československu v poslední době obdoby.

Jazzová sekce se zadostiučiněním chápe tyto pozitivní jevy jako projev jisté míry dobré vůle ke kompromisnímu řešení složité situace ze strany československých úřadů. Zde nepochybně sehrálo rozhodující úlohu světové veřejné mínění, jež dalo jasné najevo všeobecné přesvědčení, že za obviněním z hospodářské kriminality se skrývá mocenský zásah proti nezávislé kulturní iniciativě.

Povzbudivým rysem soudního jednání byly též náznaky snahy soudního orgánu o nezávislou a zodpovědnou práci v rámci dodržování platného československého právního řádu. Přesto však bohužel právě v tomto směru je třeba otázku celého případu Jazzové sekce považovat za otevřenou a dosavadní umírněný tón nelze chápat v žádném případě jako vítězství. Jediný výsledek, přijatelný pro veškerou kulturní veřejnost, je úplné sprostění viny obžalovaných, okamžité propuštění dosud vězněných a rehabilitace a obnova činnosti Jazzové sekce v plném rozsahu. Mluvíme-li zde o vítězství, nemáme tím na mysli úspěch Jazzové sekce. Ta jakožto ztělesnění určité ideje nemůže být dost dobře u žádného soudu poražena. Jde však o praktické prosazení obecných právních norem a morálních zásad a v tom nám zůstávají úřady hodně dlužny.

Pracovní výbor aktivistů Jazzové sekce ve svém dopisu členům v říjnu 1986 explicitně vyjádřil obavy, že v rámci soudního řízení, vedeného přísně po linii hospodářské činnosti Jazzové sekce v posledních dvou letech, nebude vytvořen dostatečný prostor k projednání podstaty celého případu. Tím je bezesporu neoprávněnost zrušení Jazzové sekce, aktu, který zahrnul celou řadu předchozích perzekucí, porušení úředních povinností i zákonů, jichž se v minulosti československé úřady vůči Jazzové sekci dopustily. Průběh právě skončeného soudního jednání předpokládá pracovní výbor zcela potvrdil. Jazzová sekce je proto i nadále nucena usilovat všemi legálními prostředky o rehabilitaci členů výboru a vlastních aktivit. Vzhledem k tomu, že československý právní řád má četné nedostatky, které komplikují možnost nezávislé justiční kontroly práveplatnosti administrativně-správních rozhodnutí, jakým bylo například zrušení Svazu Hudebníků ČSR a jeho Jazzové sekce, musíme počítat s tím, že provedení uvedených cílů bude nutno vyvinout ještě značné úsilí. Jazzová sekce měla a má v úmyslu především konstruktivně pracovat na poli kultury a nikdy nepřipustí, aby se její činnost redukovala na pouhý boj o přežití, i když je nutno přiznat, že ten ji v poslední době stál mnoho energie.

V této souvislosti je třeba poznamenat, že nejvýznamnější rys soudního líčení jednoznačně pozitivní hodnocení veškeré kulturní aktivity Jazzové sekce, které vyjádřil v odůvodnění rozsudku předseda senátu, domníváme se, že tento fakt představuje dostatečně pevnou platformu pro brzké dosažení a všeobecné uznání legality do budoucna bez ohledu na to, jak dlouho a jak úspěšně bude diskutována otázka legality dosavadní. Pevně věříme, že československé úřady budou mít stejný názor.

Závěrem tohoto prohlášení bychom rádi jménem našich členů vyjádřili upřímné poděkování všem přátelům a příznivcům Jazzové sekce za dlouhodobý zájem o její činnost a silnou morální podporu, kterou věnují našemu případu a myšlence svobodné a nezávislé kultury. Zejména dě-

ky jím stále ~~prokládá~~ do budoucnosti s odhodláním a optimismem.

Praha 12.3.1987 Za výkonný výbor Jazzové sekce
Čestmír Hunát Tomáš Krivánek Josef Skalařík
 Za Pracovní výbor aktivistů Jazzové sekce
Jiří Exner Jana Pacholíkova-Petrová Martin Škora

Další ohlasy

Mimo tuto aktivitu na oficiální linii problém Jazzové sekce rozvířil situaci v nejrozličnějších vrstvách československé i světové veřejnosti. Orgány bezpečnosti, zejména mimo Prahu prováděly průběžně (a doposud provádějí) výsledky v řadách členů a příznivců Sekce, přičemž se zdaleka nechránily pouze hospodářské činnosti, která je předmětem soudního stíhání výboru. Členové jsou zastrahováni údajnou politickou nebezpečností a protistátní činností Jazzové sekce, jsou jim odebírány publikace vydané sekci atd. Přesto sekce získala v řadách čs. občanů značnou podporu a sympatie vyjádřené m. j. rozsáhlou podpisovou akcí na její podporu.

Neméně významná je morální podpora, která přichází z řad světové kulturní veřejnosti. Ke zmíněným skutečnostem uvádíme několik dalších dokumentů.

Patí se předních britských hudebníků dr. Husákoví, prezidentu Československé socialistické republiky.

My, níže podepsaní, jsme znepokojeni věz. oním Karla Špa, Tomáše Kriváky, Vladimíra Kourila, Čestmíra Hunáta, Vlastimíla Izdy, Josefa Skalaříka, a Miloše Drdy, vedoucích představitelů Jazzové sekce Svazu Hudebníků ČSR a stále trvajícím obvinění proti Vlastimílu Markovi.

Jako hudebníci si ceníme přínostu Jazzové sekce hudebnímu životu Československa a hudební kultuře Evropy. Jazzová sekce rovněž pozoruhodným způsobem podporovala sesterská umění a svou prací přinášela inspirující pohled na postavení kultury v moderní společnosti. Hudba je nejinternacionálnější ze všech umění a obzvláště jazz je svou sdělností schopen překlenout kulturní i politické hranice. Činnost Jazzové sekce v sobě spojovala tyto hodnoty tak živě, že tím reálně přispěla ke světovému míru a porozumění mezi národy.

V duchu dlouhotrvajícího přátelství mezi lidem Británie a Československa apelujeme na Vás, abyste intervenoval ve prospěch našich kolegů a podpořil principy spravedlnosti. Jazzová sekce je členem Mezinárodní Jazzové Federace a my věříme, že jako Sekci Svazu hudebníků jí bude navrácen vbrzku úplný a spravedlivý legální statut. Touto naléhavou žádostí potvrzujeme náš závazek vůči Helsinské dohodě, kterou naše vlády podepsaly v dobré víře r. 1974 a která stále zavazuje všechny z nás.

Joan Armanding, Derek Bailey, Tom Bailey, Simon Bainbridge, David Bedford, Georg Benjamin, Sir Lennor Berkeley, Michel Berkeley, Harrison Birtwistle, John Carewe, Ian Carr, Kwang Wha Chung, Tony Coe, Phil Collins, David Cox, Leyll Cresswell, Alannah Currie, Peter Max Davis, Carl Davis, Sir Colin Davis, David Drex, Michael Garrick, Bob Geldof, Professor Alexander Goehr, Berthold Doldschmidt, Jill Gomez, Sir Charles Groves, Barry Gay, profesor Jonathan Harvey, John Kiseman, Robin Holloway, Elton John, Nigel Kennedy, Geoffrey King, Mark Knopfler, Jane Manning, Oliver Knussen, profesor Kenneth Leghton, Poul Mc Cartney, Sir Jehudi Menuhin, Anthony Milner, profesor Donald Mitchell, Stephen Montague, Peter Nelson, Nigel Osborne, Simon Rattle, Don Rendell, Elise Rosa, Daryl Runswick, Ronnie Scott, Robert Sinson Sting, Barbara Thompson

Sir Michael Tippett, Pete Townshend, Stan Tracey, Penelope Wainwright-Clarke, Andrew Lloyd Webber, Gillian Whitehead, High Wood.

Kurt Vonnegut

To ani jazz nemůžou povolit?

Ze všech triumfů dnešních nenávistníků života, dnešních nenávistníků legrace, dnešních nenávistníků krásy, dnešních nenávistníků myšlenky a lásky. Sil Satanových, chcete-li, tíží nejvíce moje srdce pohrůžky některých československých politiků a policie, kteří se chovají k nejlidštějším a nejtalentovanějším členům své společnosti jako kanibalové.

Tihle krutí mutanti, zrození ze špíny druhé světové války a všeho nečistého slizu, jenž se rozbujel později, hodlají nyní, jak se zdá, s úděsným uspokojením a tvrdošíjností potrestat sedm neškodných a sympatických členů výkonného výboru Jazzové sekce, kteří byli zatčeni v září a od té doby zůstávají bůhvíproč ve vazbě.

Ačkoli tak docela bůhvíproč to není, třebaže v každém rozumném národě by to prakticky bůhvíproč bylo, neboť § 118 československého trestního zákona označuje za zločin provozování nedovoleného podnikání. Opovržlivé podnikání Jazzové sekce, založené r.1971 a tehdy ještě považované československými úřady za zákonnou organizaci, již se později dostalo i požehnání UNESCO, spočívalo v podstatě v oslavě jazzu a podpoře domácích jazzových hudebníků.

Jazz, tenhle nádherný dar černých obyvatel Spojených států celé planetě, utůčoval a bavil v Československu, tak jako všude jinde, nejen muzikanty, ale všechny milovníky života, které Jazzová sekce vítala jako členy rodiny.

Jména těch neozbrojených jazzových fanoušků, podupávajících a luskajících prsty do rytmu, kteří byli bezohledně vyrváni ze svých domovů těmi nejhoršími z policajtů, zní: Karel Šrp, Josef Skalník, Vladimír Kouřil, Tomáš Křivánek, Čestmír Hunát, Miloš Drda a Vlastimil Drda.

Poznal jsem některé z nich spolu s dalšími členy jejich rozšířené rodiny před dvěma roky, tak jako o několik měsíců později John Updike. Nechtě se tedy soud, který se chystá je soudit a odsoudit, dozví to nejhorší, k čemu mě a Johna přiměli: Každý z nás musel vysadit stromek a zalít ho vodou.

Kterýkoli policajt nebo jen policajtovo dítě může za přítomnosti hrdě přihlížejících rodičů tyhle stromky snadno porazit.

Pánové Šrp, Skalník, Kouřil, Křivánek, Hunát a oba Drdové jsou jako ty stromky zakořenění v malickém národě, jehož příslušníci navzdory svému nevelkému počtu vytvořili značnou část nejvýznamnější světové architektury, sochařství, malířství, hudby, poezie, divadla, imaginativní prózy a zcela nedávno, již v emigraci, také filmových děl. Když by se nějaká bytost z létajícího talíře zeptala, které město, architektonicky vzato, považují Pozemšťané za nejobyvatelnější, bez váhání bych odpověděl: "Pojeďte se mnou do Prahy."

Techniky práva, zajímající se o to, co podniklo takhle poslední státní Čechoslováci, kteří se jako na potvoru nechtějí obejít bez umění, odkazují na newyorskou skupinu Helsinki Watch, kde se jim dostane všech podrobností. Telefonní číslo najdete v seznamu.

Já osobně téhle příležitosti /a Československo, Chile, Polsko, Turecko a další země nám jich jistě nabídnou mnohem víc/, využívám k tomu, abych řekl, že dvě nejmočnější duchovní síly, které dnes soupeří takřka všude na světě, nemají nic společného s národy, politickými stranami či hospodářskými filosofiemi. V těch dvou zneprátených táborech stojí ti, kdo se těší dětské hravosti i ve věku dospělosti, a ti kdo ne.

Pojeďte se mnou do Prahy.

The International Herald Tribune, 16. prosince 1986.

Vážený pane prezidente Husáku,

píšíme Vám, abychom protestovali proti uvěznění K. Srpa a šesti dalších členů Československé Jazzové sekce. Od jejího založení před patnácti lety JS nejen obohatila československý hudební odkaz, ale pomohla i šířit porozumění ve všech oblastech umění. Tato skupina přispěla neocenitelným způsobem k estetickému a intelektuálnímu životu celého národa. Za svou činnost, která obsáhla pořádání koncertů, fora k významným otázkám, vydávání uměleckých publikací, seznamování s novými umělci a myšlenkami v hudbě, literatuře a divadle a snahy o zmírnění sociální špřavedlnosti. Mimo jiné i formou pomoci obětem hladomoru. Byla oceněna jak doma, tak v mnoha jiných zemích. Tato skupina svou činností přispěla k lepšímu porozumění a k větší účasti na poli umění a lidských práv. Většina zemí by takovým lidem prokázala úctu. Jsme zklamáni a otřeseni, že místo toho jsou za své skvělé činy potrestáni. Jejich rodinám, které jsou na ne hrdé, dnes hrozí finanční nejistota a společenská degradace.

Jazzová sekce svou činností mnohokrát prokázala správnost svého výroku "hudba je univerzálním jazykem a ukazuje cestu k dorozumění mezi lidmi a národy"!

Policejní akce proti této skupině nadaných osob je urážkou. Zmařením kulturního projevu takovýmto způsobem vykleštíme tvůrčího ducha ve své zemi i všude jinde.

Jménem 2000 spisovatelů sdružených v americkém PEN centru požadujeme okamžité propuštění všech uvězněných členů Jazzové sekce a navrácení veškerých materiálů, zabavených v jejich bytech a prostorách Jazzové sekce.

S úctou

Francis Fitzgerald

Rose Styron

Spolupředsedové PEN Freedom - to-Write

Jak informovaly zahraniční tiskové agentury, 26 předních amerických spisovatelů, umělců a hudebníků koncem ledna společně vyzvalo československou vládu, aby ukončila pronásledování výkonného výboru Jazzové sekce a obnovila její právní existenci. Petici podepsali američtí spisovatelé jako E.L. Doctorow, Arthur Miller, Toni Morrisonová, Susan Sontagová, William Styron, John Updike a Kurt Vonnegut a prominentní jazzoví hudebníci jako Dave Brubeck, Gil Evans, Tommy Flanagan, Mel Lewis, Wynton Marsalis, Gerry Mulligan, Sonny Rollins, Billy Taylor a Cecil Taylor.

Následuje plné znění petice:

Jako američtí spisovatelé, umělci a hudebníci, zajímající se o svou bodu uměleckého projevu všude na světě, jsme byli značně znepokojeni, když jsme se dozvěděli o zářijovém uvěznění členů výkonného výboru Jazzové sekce v Československu, Karla Srpa, Josky Skalníka, Vladimíra Kouřila, Tomáše Křivánka, Cestmíra Hunáta, Miloše Drdy, Vlastimila Drdy. Jako umělci vidíme v jazzu nejen americkou uměleckou formu, ale také mezinárodní jazyk srozumitelný mnoha národům s odlišnou kulturou. Jazzová sekce, která je členem Mezinárodní federace jazzových hudebníků a členem Organizace Spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu, získala mezinárodní reputaci v souvislosti se svou rolí při stimulování hudební a kulturní činnosti v Československu.

Těšíme se na rostoucí počet kulturních výměn se skupinami jakou je Jazzová sekce v rámci Dohody o kulturních výměnách, která byla podepsána v roce 1986 mezi Spojenými státy a Československem. Uvěznění členů Jazzové sekce již poskvřilo pověst Československa jako země, která pronaguje a podporuje jazzovou hudbu. Jejich uvěznění by však zapříčinilo

nenapravitelné škody pokud jde o situaci na poli kultury v Československu. Pokusy československé vlády zahájené v roce 1985, rozpustit Jazzovou sekci, mohou být nazírány jen jako porušení československých závazků zakotvených v mezinárodních dohodách, zvláště pak v helsinských dohodách. Připojujeme se proto ke svým britským kolegům a vyzýváme československou vládu, aby ukončila pronásledování Jazzové sekce, a to je nejdůležitější, uznala a obnovila její právní existenci jako člana Českého svazu hudebníků.

Petice byla podepsána při příležitosti benefičního koncertu v New Yorku.

V lednu 1987 zaslalo několik spisovatelů z Velké Británie, Francie a USA dopis adresovaný prezidentu CSSR G. Husákovi, ve kterém protestují proti zatčení 7 členů JS a žádají jejich propuštění na svobodu. Tento dopis podepsali: Jean Anouilh, Kingäse Kingsley Amis, Beryl Bainbridge, William Boyd, Malcolm Bradbury, Raymond Sousse, Jacques Belfröits, Consuelius Castoriadis, Pierre Daix, Marguerite Duras, John Fowles, André Frénaud, Nancy Huston, William Golding, Juan Goytisolo, Graham Greene, Edouard Jaguer, Eugene Guillevic, Seamus Heaney, Ted Hughes, Davidio Kis, Michel Leiris, David Lodge, Eduardo Manet, Claude Mauriac, Tibor Méray, Iris Murdoch, René de Obaldia, André Pierre de Mandargues, Jacques Réda, Jean-Claude Renard, André Glucksmann, Denis Roche, Robert Sabatier, Alan Sillitoe, Tom Stoppard, John Wain, Arnold Wesker, Elie Wiesel, Adam Zagajewski.

Koncerty na podporu JS v Londýně

Dne 2.2. 1987 se konal v Londýně v sále současného umění 4,5 hodinový Koncert na podporu JS. Pořadatelem koncertu byl Peter Herd a organizace ICA. Koncertu se také zúčastnil předseda MJF pan Charles Alundden, který promluvil o významu JS. Za všechny účinkující např. skupina Azimut, Discrict z Jižní Afriky a Kate + Mike Westbrookovi.

Dne 7.2. 1987 se v Londýně konal 2. koncert na podporu JS. Pořadatelem tohoto koncertu byl Club 100 a organizace END. Jeden z účinkujících byla kapela Jazz Worriers. Z výtěžku koncertu bylo zakoupeno 30 000 korespondenčních lístků, které mohl kdokoliv poslat s adresou dr. Husáka a vyjádřit svůj nesouhlas se zatčením 7 členů výboru JS.

Kulturní rubrika

Výročí

Dne 16.1. 1987 předseda JS PP SH Karel Šrů "oslavil" své 50. narozeniny bohužel ne při rodinné oslavě doma, ale ve vazbě v Praze-Kuzyni, část svého života věnoval kultuře u nás, v posledních 15ti letech se nejvíce věnoval Jazzové sekci.

Cena Josefa Kupky - Pracovní výbor aktivistů JS a aktivisté se rozhodli udělit cenu Josefa Kupky dlouholetému členovi a pokladníkovi JS panu Miloši Drdovi, za dlouholetou a dobrovolnou práci pro JS, ^{ve kterém byl velmi} za čas, za lásku k muzice a zájmu o veškeré činnosti této organizace. Udělování ceny bylo schváleno výborem JS v roce 1984 jako pocta náhle zesnulému členu JS.

Náhoda ?

Pod názvem "V melounovém cukru" vydává nakladatelství Odeon v počtu 5 000 výt. za 26,- Kčs analogii Jazzpetitu č. 20, zabaveného téměř před dvěma lety v tiskárně i s rukopisem. Kniha vyjde 12.3 1987, tedy právě v den, kdy má být ukončeno přelíčení s výborem Jazzové sekce.

Další příspěvky

"inverze", z lat. in-vertere
převrácení

Útěcha inverze

Všechno má svůj čas. Indové optimisticky tvrdí, že člověk se dočká doby, kdy budou všichni lidé šťastni. Jenže jsou realisté; víte za jak dlouho k tomu dojde? Představte si železný kvádr o straně nejmeně 1 m

kilometr, na který jednou za 1 600 let doseďne holubička a hedvábným šátkem, který drží v zobáčku, opře ten kousek železa (lidské ignorance). Až "vymizíkuje" kvádr celý, dočká se lidstvo svého štěstí.

Všechno je jinak. Jinak, než si člověk, ale i společnost (a její dočasní vládcí) naplánuje. Když zvala žatecká bezpečnost k výsledkům, uvedla na pozvánce "Vezměte s sebou všechny materiály Jazzové sekce..!" Nasli se tací, kteří na VB odtáhli celé kufrý. Co k tomu dodat? Odsouzení hoďné?

Ego-emigrace malého českého človíčka (ďále jen MČČ), který nechce vidět a slyšet (co kdyby mu tohle mohlo uškodit) občas přeshuje meze obvyklého normálu, v těchto provinciích udržované po celá staletí. Jenže (inverze): i MČČ (stejně jako ona babička co si přiložila polínko k hranici s Jenem z Husí) podporuje změnu k lepšímu. Čím víc je přesvědčen o své nezinteresovanosti, čím ochotněji kolaboruje, tím efektivněji podřezává tu svou (společenskou i soukromou) větev. MČČ (i fízl a kolaborant) stojí fronty na chleba, nábytek, auto, zájezd, video a z kazuje si si uvědomit, že je to všude kolem stále horší. Zaslouží tak dostávat další pozvánky, s dovětkem "Vezměte s sebou své úspory, videa, auta atď."

Všechno má svůj čas. Jako dotekem holubiččího šátku, kousek po kousku těch pár poctivých a statečných rozvíklává (i ty zdánlivě nejpevnější) zdi nedorozumění, přemostuje propasti odcizení. Jednou i takhle společnost objeví možnost objevit sebe samu. Jak ona, tak většina lidí v ní žijící, v sobě zatím nese (jako virus počítačového programu, či psychicky mutovaný gen) zárodek příští zhabělosti. Překročení vlastního stínu vyžaduje nejen značnou dávku motivace, osobní statečnosti (podívat se společností, pravdě a sobě do očí), ale hlavně morální a duchovní p ř i p r a v e n o s t i : ve správný čas, správným způsobem jít do sebe, bez (eg)ohledně odhodit "zásluhy" a majetky minulosti.

Inverze nás obklopuje: "méně je někdy více" - až po všední jevy ve společnosti, kde "veškerá moc je v rukou pracujícího lidu", "všichni jsou si rovni", atď. V rámci boje proti korupci a kriminalitě se zavře pár zlodějíčků, ministerstva pověřená řízením a podporou kultury a školství v zárodku (i policejné) dusí jakékoliv snahy o zlepšení zoufalého stavu (Jazzová sekce, Dr. Žilka, rock).

Starý židovský vtíp popisuje Kohna, jak domlouvá synovi: "Když budeš lhát a šidit, dopadneš jako támhleten goj", a ukazuje na boháče v kožiše, vystupujícího z kočáru před přepychovým palácem. "Ale když budeš poctivý a pilný, dotáhneš to třeba tak ďaleko jako támhleten rabín..." a ukázal na osuntělého, hubeného správce synagogy.

Obávám se, že ani děti mých dětí na tom nebudou lépe. To mi ale nezabrání, abych každých /ne tisíc, ale/ dvacet let nevychutnal opojný závan svobody /holubiččího šátku/, možnosti volby, příklady individuální odvahy k činu. Jistě: jen slepý nevidí, že už je pět minut po dvanácté. To mi ale nezabrání, abych pro své svědomí /a holubičku s šátkem/ neudělal vše co je v mých silách.

Dva mniši, se kdysi přeli, jestli můžou kouřit při meditování. Sli za mistrem se zeptat. První mnich vyšel a kroutil hlavou. "Ne, nemůžem". Druhý vyšel s úsměvem: "Ano, můžu!" "Jak to", divil se první mnich. "mně kouřit zakázal" "A co ses ho ptal?" "No, jestli můžu kouřit při meditování. A co ses ptal ty?" "Jestli můžu meditovat při kouření!"

To je "dialektika" /umění zjišťovat v hovoru rozpory u odpůrců/, co Jazzová sekce zrušeného Svazu hudebníků už nyní vyšla ze střetnutí se slepou mocí vítězně, posílena a zocelena. Inverze: čím většímu tlaku byla vystavena, tím více si to "moc" polepila. Někteří "začátečníci" mezitím vlekli kufrý na VB.

I onen nechalně známý "dialektický materialismus" /který vykládá svět jako celek neustále se měnící bojem protikladů, viz. Struč. slovník etymologický/ dává za /historickou/ pravdu Jazzové sekci. Až se pak někdy srovnáme, ti z výboru, řadoví členové i pilní "donašeči kufrů", až pochopíme, že jsme jen dočasně a zdánlivě každý na druhé straně, až nám všem v Evropě i ve světě dojde, že ne "boj protikladů",

ale naopak /inverze/, syntéza a globální kooperace /někdy tak odlišných tradic a zájmů a možností/ je řešením budoucích krizí, až zjistíme a vyzkoušíme na vlastní kůži, že i jedna holubička, /jeden člověk a jeho statečný čin/ může vyvážit tuny rezu /vně i uvnitř znečištěného lidstva, potom se i děti našich dětí dočkají.

Jsem otroky slov, koncepcí, idejí. Přitom stačí "minci" problému jednoduše p r e v r á t i t !. Síla utiskovaných je v jejich slabosti a morální převaze. I takový detektor lži to dokazuje /inverze/: lidský organismus při sebemenší lži poplašeně reaguje. Stovky generací lidí se kvůli "slovům" /idejím, koncepcím, plánům/ zabíjejí, zatímco v hlavě každého z nás reznou železné kvádry /stereotypů, malých zbabělostí, podvůdků, lží/, na které jednou za čas usedne holubička s hedvábným sátkem v zobáčku.

Všechno má svůj čas, ale do té doby, než zjistíme, že všechno je jinak /a kvádry, stresy, problémy jsou jen iluze, které lze, jako pot s čela hedvábným sátkem poznání především sama sebe, setřít - a začíná to rozhodnutím k činu/, budiž nám útěchou, že mezi námi žijí lidé holubičích povah, ale ocelově rázných činů. Lidé, kteří nekecají, ale dělají. Kteří chtěli zpočátku jen hrát a zpívat, a ne "poškozovat zájmy republiky v cizině" či žalovat ministra kultury. Jenže /inverze!/: neochvějný postoj několika jedinců /jako už potolikáté v historii boje člověka za svobodu/ teď otrásá ministerstvy, konferencemi, vládami. Ve jménu pravdy a hudby. Vždyť přece "hudba je nejsvobodnější činnost lidského ducha. Překonává dogmatismus všech dob a vždy směřuje k budoucnosti."

/Čingiz Ajtmanov/

Praha 16.2.1987
(anonymní příspěvek)

Lekce z reality /Lucerna. 15.2.1987/

Jací asi lidé se rvali o lístky v nedělní podvečer v polovině Vítězného měsíce do pražské Lucerny na městské kole Rockfestu? S jakými pocity očekávali ten večer, který měl být mezníkem, znamením pohybu a nadějí? A s jakými pocity odcházeli?

Leďacos se dalo tušit už dopředu. Ve dnech, kdy i nevěřící Tomášové připouštěli, že Plastic People of the Universe možná vystoupí po patnácti letech zase oficiálně, v téhle době byla stejně oficiálně porušena regule "otevřená" soutěže rockových kapel. Co napověděly nepovolené koncerty na Chmelnici, Lucerna vykřičela na plná ústa. Nová nařízení neznámých bytostí neslyšitelně šeptaná a nesoucí se éterem, ale třeba také nikdy nevyřčená, ruší nařízení starých pravidel, zakazují povolené. To je kámen úrazu: když naděje plný člověk věří, že tuhost, strach z pokrytectví ubije vůli a důvěrou v sebe a když už tu nadějí má, sebere mu ji už po tisíci prvé anonymní příkaz. A tak dvěma tisícům dětí od 15 do 50, kterým slibovali Ježíška, vteřinu před rozsvícením stromečku řekli, že neexistuje.

Předchozí řádky nesnižují hudební význam ani u ostatních souborů, které toho dne v Lucerně vystoupily. Diváci vzali za vděk i Hudbou Praha, Precedensam, Dybbukem, Diskrétním skokem, Beverem a Kroketem, roztančili se při Leure. Ostatně: dvě třetiny věnovaly po skladbě "Skupině, která tady dnes nemůže hrát". Ostatně: dvě nebo tři z kapel jsou hudebně i textově stejně průrazné a nekompromisní jako Plasticí. Jen jejich cesta začala v jiné době a jejich představy o seberealizaci jsou jiné. Je to dost důvodů, abychom městské kole Rockfestu označili za úspěch? Obávám se, že ani náhodou. Snad užitečné to bylo. Užitečné pro ty, kteří v posledním roce - před i po Rockfestu - chápali svazáckou aktivitu jako spasení a povolení k Pražského výběra za milník demokracie českého rocku. Atmosféra mrazivá jak ta únorová noc, v Lucerně plná oček a objektivů nám všem - skeptikům i optimistům, pochybovačům i důvěřivým dala novou lasku z málem zapomenuté reality: Velký bratr bdí, i když se zdálo, že chvíli spal.

Mladý génius v Praze

/Přednáška Davida Robertsona o Johnu Cageovi, jeho vlivu a významu pro americkou avantgardu, která se konala dne 17.2.1987./

Na začátku přednášky byl Daniel Robertson představen jako skladatel dirigent a hudební teoretik z USA /Santa Monica, California/, převážně však žijící a tvořící v Evropě. Svou přednášku zahájil starým příkladem evropských matematiků: Skupina lovců se vydá z tábora směrem na jih a po ujití vzdálenosti x odbočí v pravém úhlu doprava a po ujití opět vzdálenosti x zastřelí medvěda, s kterým se vrací zpět do tábora, vzdáleného x přímým směrem. Jakou barvu má medvěd? Příklad, jak se oprostit od zaběhnutých myšlenkových postupů a s takto pročištěným mozkem "je" možno se věnovat klasikovi americké avantgardy J.Cageovi. Po tomto úvodu nás D.Robertson seznámil s hudebními i vědními vlivy na vývoj tvorby J.Cagea, avšak bylo to velmi povrchní seznámení, jehož význam byl patrný až v besedě po přednášce. Následovala první hudební ukázka - dvouminutová sekvence ze skladby "Silence".

A jako by měl D.Robertson pojit, že mluví k lidem se sníženou vnímavostí a proto uvádí další, hyt velmi zajímavý příklad na škatulkování ve vnímání informací.

Pak přichází vlastně to nejlepší z celé přednášky - živá ukázka z tvorby jiného autora - Američana původu Arminghini ng. Byla to vokální skladba "Church car".

Po této ukázce nám D.Robertson vysvětlil, jaké mají jednotlivé kulturní vlivy dopad na americkou tvorbu. Západní pobřeží je pod vlivem Orientu, zatímco východní pod vlivem Evropy. A mezi tím vším stojí americká avantgarda, která se údajně nenechá ovlivnit ničím.

Na závěr přednášky nám přehrál ukázkou Cageovy tvorby pro housle. A následovala diskuse. D. Robertson byl požádán, zda může porovnat tvorbu Johna Cagea s dílem Petra Kotíka. Odpověděl, že ho bohužel nezná. Po vysvětlení o koho jde, pravil, že od něho slyšel velmi málo a proto nemůže jejich tvorbu porovnávat. A hned jedním dechem dodává, že nelze porovnávat avantgardu evropskou s americkou. Evropa je prý příliš pod vlivem tradice a tak nelze mluvit o avantgardě. Jedině prý Američané jsou ti praví avantgardisti. Zkrátka, evropani jste druzí, protože Amerika je Amerika. A další dotaz na tvorbu, opět Čecha, Kabeláče. První reakce je neznalost a nepochopení proč chceme neustále do avantgardy řadit evropany. Pak opět důrazné připomenutí původu a místa náležícího avantgardě. Jedině Amerika, pak opět Amerika a potom snad Evropa. Pan Daniel Robertson má představu o umění, ale je to zakomplexovaný Američan, obava o místo vpředu, o svoji mužnou sílu, zkrátka komplex malého kluka.

Ale i tak si myslím, že tuto lekci by měli absolvovat všichni, kdo berou všechno co přichází z Ameriky jako to nejlepší. Ano přichází od-tamtud dost zajímavých podnětů, ale jinak je to většinou ngbubřelý šmejd, vycházející z jejich pocitu, že jsou nejlepší. Vždyt pro svá avantgardní díla potřebují většinou zdůvodnění pomocí orientálních a evropských filozofií a věd.

Při odchodu me napadlo, že to vlastně byla taková malá ukázka kulturního šovinismu.

Co by měl každý vědět

Praze několik posledních měsíců ukázala, že nikdo neví, kdy bude bezpečností předvolán a dostane tak příležitost si uvědomit, jak má lo ví o svých právech a možnostech při výslechu. Situace bývá psychicky náročná a nikdo není neomylný. Přesto však "neznalost zákona neomlouvá", a to nejen před orgány, ale i před našimi blízkými a zejména před sebou samými.

Obecné pravidlo hry:

Výslech je šachová partie, ve které má protivník k dispozici šachovnici o neznámém počtu polí a všechny jeho figury jsou útočného charakteru. Aktivní obrana v takové situaci nepripadá v úvahu. Je však třeba vycházet z faktu, že tuto hru vyslýchaný nehraje dobrovolně. Nebude-li odpovídat na útočnickovy tahy a setrvá-li v základním postavení, výsledek partie (ať už je jakýkoli) nebude regulérní a soutěž jej nemůže započítat do celkového skóre. Jaké k tomu dává zákon konkrétní možnosti? Především neexistuje právo někoho vyslýchat jen tak, např. pozvat si ho na tzv. "pohovor". Akceptovat takové pozvání je od občana velmi nemoudré. Čs. zákony rozeznávají v zásadě tři druhy výslechu a vyslýchaný musí být přesně vyrozuměn, o který z nich se jedná. Práva a povinnosti vyslýchaných se pro jednotlivé typy liší; každé však mají společné: vždy musí jít o vyšetřování konkrétního trestného činu, přečinu, nebo přestupku nebo pátrání po pohřešované osobě nebo věci a vyslýchaný se ještě před výslechem musí dozvědět o co jde.

Nejběžnějším výsledkem je

"Požadování vysvětlení podle § 19/1 zákona 40/74 Sb."

Podle tohoto § jsou příslušníci SNB oprávněni požadovat vysvětlení od každého, kdo může přispět k objasnění skutečností důležitých pro zjištění trestného činu, přečinu, nebo přestupku a jejich pachatele. Na základku výslechu musí vypovídacímu sdělit důvod vyšetřování, ke kterému má podat vysvětlení a současně ho poučit podle § 15/2 zák. 40/74 Sb. o právu podat stížnost a především o právu odeprít výpověď s tím, že jinak nebude vysvětlení poskytnuto. Nepravdivá výpověď v rámci podání vysvětlení může být pokutována, nemůže být však trestně stíhána, na rozdíl od výpovědi v rámci dalšího možného typu výslechu, kterým je:

Svědecká výpověď podle trestního řádu § 97 - 102 a souv. Každý občan je povinen vystavit se na předvolání a vypovídat jako svědek o tom, co mu je známo o trestném činu (přečinu) a o jeho pachateli nebo o okolnostech důležitých pro trestní řízení (ale o ničem jiném). Před zahájením výslechu musí být svědek poučen o předmětu vyšetřování a o svých právech a povinnostech, především o právu odmítnout vypovídat podle úř. 100 odst. 2 tr.ř. Podmínky pro odmítnutí výpovědi jsou prakticky stejné jako u vysvětlení. Platí zásada, že vyslýchaný nemusí vypovídat ke konkrétní otázce, pokud by výpovědí způsobil trestní stíhání sobě, příbuznému v pokolením přímém nebo osobě, jejíž újmu by právem pocítoval, jako újmu vlastní. Oprávněnost odmítnutí výpovědi posuzuje vyslýchající a uzná-li, že odmítnutí je bezdůvodné, může být svědek pokutován. Jak u vysvětlení, tak u svědecké výpovědi skutečnost, že byla výpověď odmítnuta, nesmí být použita k vyslovení jakéhokoli podezření z trestné činnosti, k vynucování další výpovědi v té věci a pod. V podstatě k otázce, na níž byla odmítnuta odpověď, nemůže být dále vyslýchán, protože vypovídací by se právem mohl cítit jako podezřelý (zajištěný) a z této pozice nemusí vypovídat vůbec (viz dále). Jako základ pro svědeckou výpověď musí být vyslýchanému dána možnost souvislé výpovědi o všech skutečnostech, o kterých chce vypovídat. Teprve poté může být přikročeno ke kladení doplňujících otázek. Za základ tedy nelze použít vysvětlení podle § 1819 zák. 40/74 Sb., poskytnutého před svědeckou výpovědí (v praxi bývá tohoto postupu často používáno). Rozpory mezi vysvětlením a následující svědeckou výpovědí není třeba vysvětlovat a nemůže z nich být nic vyvozeno, nic jiného než pokuta za nepravdivé vysvětlení. O svědecké výpovědi se vede protokol, ve kterém musí být zachycen přesný průběh výslechu. V praxi vyslýchající orgán často shrnuje výpovědi a dochází při tom k překrucování formulací. V tom případě by vyslýchaný měl ihned žádat o opravení protokolu. Nesprávný protokol by svědek v žádném případě neměl podepsat, veškeré námitky proti protokolu a způsobu jeho vedení je vyslýchající povinen v protokolu ihned zaznamenat. Proti vedení výslechu je možno podat do protokolu stížnost, která musí být projednána a o výsledku jednání

svědek vyrozuměn. Při svědecké výpovědi je třeba dávat mimořádný pozor na křivé svědectví, eventuálně nařčení a pod. Je to snadný způsob, jak se ze svědka stává obviněný.

Pro výslech podezřelého a obviněného /§ 90-95, § 179/2b tr.ř./ platí jiná pravidla, než pro předcházející dva případy. Obviněný /může být - hrozí-li nebezpečí z prodlení nebo ze skrývání se před vyšetřováním předveden i bez předvolání/, musí být nejpozději před začátkem prvního výslechu seznámen se vzneseným obviněním, se svými právy a s možností zvolit si obhájce. Může žádat, aby se obhájce účastnil všech vyšetřovacích úkonů /v některých případech, např. chce-li obviněný později zpochybnit způsob vedení výslechu, to však nemusí být vhodné/, zejména výslechy svědků. Má právo podat stížnost proti každému usnesení vyšetřovatele, kdykoliv v průběhu vyšetřování může žádat prokurátora o odstranění průtahů a závad ve vyšetřování. Obviněný a podezřelý má právo se chovat jakýmkoli způsobem, nemusí vůbec vypovídat, může i lhát /u soudu však prokázaná nepravdivá výpověď může zpochybnit další výpovědi pravdivé, i ty, které mluví ve prospěch obviněného/, vyšetřovací orgán má povinnost předpokládat až do nabytí právní moci soudního rozsudku, že obviněný je nevinen, a skutkovou podstatu obvinění prokazovat. Je zakázáno jakýmkoli způsobem výpověď a doznání vymusovat, orgány musí všemožně šetřit osobnost obviněného. Doznání nebývá považováno za polehčující okolnost, často však je naopak jediným právoplatným důkazem proti obviněnému, v případě vyšetřování skupinové trestné činnosti též svědectvím proti spolubviněným. Je třeba mít na zřeteli, že materiál, na jehož základě je doznání často vynahááno, např. odposlechnutý telefon, zadržovaná korespondence a pod. nemá u soudu průkazní hodnotu, protože byl získán nelegálním způsobem, a že mnoho věcí, o kterých vyšetřovatelé předstírají, že vědí, je pouze "střílení od boku". Rovněž tvrzení, že proti němu někdo svědčil, obviněný nemusí uvěřit a vždy může žádat o konfrontaci s údajným svědkem.

Obecně pro všechny druhy výslechu platí, že při nich nemá být kladeny sugestivní a kaptiozní otázky, při kterých je vyslýchanému předstírána skutečnost, jež má být zjištěna až z odpovědi. Otázka typu: "Kdy jste se setkal s Josefem K. poprvé?" může být položena např. takto: "S Josefem K., jste se poprvé setkal 27. ledna 1985 u něj doma?" což je nepřipustné. V takovém případě je vhodné nechat ji zaprotokolovat a pak vznést námitku, event. podat stížnost, ale neodpovídat.

Zásady, kterých by se měl vyslýchaný za všech situací držet:

1. Nevypovídat, dokud nebude poučen o předmětu vyšetřování, o svém postavení, zda podává vysvětlení nebo je svědek, nebo podezřelý či obviněný /a o svých právech a povinnostech. Nemá-li si jist o úplnosti poučení, vyžádá si příslušný zákon/ 40/74 Sb. nebo tr.ř./

2. Nevypovídat o věcech, které nespočívají v vyšetřování, jestli by podle jeho názoru mohly jsou nebo spíše blízko způsobit trestní stíhání a o věcech věcech, na které si nemůže vzpomínat /psychicky stresové situace výslechu to není nic divného, že pamet vynechává/. Neodpovídat na sugestivní otázky.

3. Při výpovědi skutečně nelhat, každá prokázaná křivá výpověď může spíš uškodit, v případě výpovědi svědecké je trestná. Při možnostech vyšetřovacích orgánů je matno předpokládat, že každá lež může být odhalena.

4. Odpovídat krátce, stručně a věcně pouze na položené otázky.

Nikdy nehovořit o svých dojmech, důlcích postřezích a pod. - nechtěně se tím ventilují další údaje. Zejména nepodlehnout tzv. vysvětlovací mánii, nesnažit se orgány přesvědčovat "rozumnými argumenty", že pravda je na naší straně, při vhodně manipulovaných diskusích unikne nejvíce informací. Nedělat "chlapa", nechápat přiznání jako otázka etí - většinou při té příležitosti uskočíme i někomu dalšímu, což jistě čestné není! Vyšetřovatel sám čestně najedná a jakýkoli morální postoj je házením perel.

5. Znáti své práva a důsledně je uplatňovat: vznášet námítky a stížnosti proti nelegálním postoupům, nepodepisovat předem určené protokoly, dožadovat se předložení zákonů (zejména zákonů 71 Sb. resp. trestního řádu), trvat na tom, aby se vyšetřující orgány legitimovaly a pod.
6. Být si neustále vědom, že vyslýchaný si vyšetřovací orgány nevybrá za partnery k rozhovoru dobrovolně, a že sledovaná platí: MLČETÍ ZNAMENÁ

K domovní prohlídce, prohlídce atuta, tiskový úst. Prohlídku lze vykonat, je-li důvodně podezření, že v bytě, v autě, zavazadle je věc důležitá pro trestní řízení. K prohlídce by měl být odůvodněný příkaz prokurátora, avšak je-li nebezpečí z prodlení, je možno doručit její dodatečně. V každém případě prohlídce má předcházet výslech (§ 64 tr. ř.), ve kterém musí být požadováno dobrovolné vydání hledané, v protokolu též specifikovaná věci. Teprve když není posazována věc vydána, je možno prohlídku provést, nesmí při ní docházet k zabavování jiných věcí, ani hledání. V praxi to bývá jinak, přesto je užitečné uplatňování těchto pravidel důsledně vyžadovat. Při domovní prohlídce se musí prohlídky zúčastnit dospělý člen domácnosti a třetí tzv. nezúčastněná osoba (sou sed, známý, domovník). Její výběr má postižená osoba možnost ovlivnit. Je-li nikdo z domácnosti přítomen, k prohlídce by nemělo dojít. Orgány jen ve výjimečných případech vnikají do bytu násilím; řada domácností se vyhnuje domovní prohlídce pouze tím, že neslyšela zvonek a výzvy a neotevřela dveře. Když k prohlídce dojde, nikdy by nemělo nastat situace, že zároveň je vykonávána v různých místnostech, takže uživatel domácnosti nemá o počínání orgánů přehled. Je-li nějaká věc nalezena bez přítomnosti prohlídkového, okamžitě je třeba trvat na se protokolování, že věc musela být přinesena někým jiným, cizím a podrobená.

K tiskovinám. Čs. zákon nezná pojem ilegální tiskovina. Není trestné vlastnit jakoukoli tiskovinu, trestné je pouze v některých případech je jí rozšiřování (§ 100 tr. zák. - pobuřování), přičemž je nutno doložit svědectvím nejméně dvou osob. Držitel takové tiskoviny se proto dále spíše může stát svědkem proti někomu jinému, pokud bude vypovídat, jak ji získal, než obviněný. Za je třeba zdůraznit, že např. žádná publikace vydaná jazzovou sesí nenaplnuje před zákonem pobuřující charakter a její vlastnictví nebo rozšiřování (záznam) nemůže být podkladem pro jakékoli obvinění.

Od 2.9.1986 pod klavičkou JS vyšlo: Upravač č. 1. "Jazzové sesce" - publikace s vyhodnocením členské ankety, shrnutí činnosti JS, vydáno k 15. výr. založení JS - edice Dokumenty
Nyní čtete Upravač č. 2

Myslíme, že by bylo vhodné touto cestou poděkovat všem, kteří v této nelehké situaci pomohli ať už rodinám zatčených a jejich čten, tak i celé Jazzové sesce. BKKI JS 81